

ook met h e t l e v e n niets hebben uit te staan, die, met andere woorden: kaf zijn, dat roept om het vuur. ROEL HOUWINK.

NICO ROST, *Het nieuwe Tooneel in het nieuwe Rusland*. Arnhem, Van Loghum Slaterus U.M. 1927.

Misschien heeft deze lezing journalistieke waarde; wie haar als „essay” beschouwen wil, wordt in zijn verwachtingen teleurgesteld. Heeft het feit, dat zij het eerst in *De Stem* werd gepubliceerd ons op een dwaalspoor gebracht? Rost schrijft onmiskenbaar vlot, maar zeer oppervlakkig, zoodat zijn beschouwingen niet die beteekenis hebben, welke zij zouden kunnen hebben gehad, indien een diepere geest dan de zijne onze „ooggetuige” zou zijn geweest. Dit is ongetwijfeld te betreuren, want het onderwerp op zichzelf is onze belangstelling ten volle waard.

ROEL HOUWINK.

ALIDA VAN HOUTEN, *Gerrit van Houten*, zijn levensbeschrijving, met 50 reproducties zijner werken, met een inleiding van Ir. G. Knuttel Jr.'s Gravenhage, Martinus Nijhoff, 1928.

„Van een der merkwaardige figuren onder de schilders van het einde der vorige eeuw, Gerrit van Houten, geb. 1866, werd door samenloop van omstandigheden het werk slechts een enkele maal in het openbaar getoond. Ziekte beëindigde voor hem op zeer jeugdigen leeftijd de scheppingsmogelijkheden. Zijn oeuvre werd echter zorgvuldig bewaard en willig getoond aan een kleineren kring van kunstenaars en kunstlievenden, doch bleef voor het groote publiek onbekend.

Thans werd besloten het in ruimeren kring bekend te doen worden door uitgave van een vijftigtal reproducties naar werken van zijn hand, met een nauwkeurig gedocumenteerde levensbeschrijving door zijn zuster Alida van Houten.”

Ziedaar de opzet van dit boek, waaruit wij het werk en den levensloop van een schilder van ongewone begaafdheid leeren kennen, wiens kunstenaarsloopbaan, door tragische omstandigheden, vroegtijdig werd afgebroken, maar van wiens persoonlijkheid wij, o.a. door de publicatie zijner brieven, ons wel een denkbeeld kunnen vormen.

Waar deze brieven, aan familieleden gericht, uit den aard der zaak een min of meer intiem karakter dragen, daar was het de waardeering van de zuster voor den genialen broeder, die over deze bezwaren van persoonlijke aard heen stapte om diens opvatting als schilder tot zijn recht te doen komen. Voor een deel echter bevatten deze brieven meer mededeelingen van particulieren aard dan artistieke inzichten, en het wil mij dan ook toeschijnen dat het vijftigtal reproducties ons den maker beter doen kennen dan zijn uitlatingen over waardeering en miskenning, en zijn meening over het echtpaar Mesdag—van Houten. Uit de afbeeldingen